

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/60/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A 93/7/EGK tanácsi irányelvet ⁽²⁾ jelentősen módosította a 96/100/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a 2001/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾. Mivel további módosításokra kerül sor, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) A belső piac olyan belső határok nélküli térség, amelyben – az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) megfelelően – biztosítva van az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Az EUMSZ 36. cikke szerint az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezések nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre és a tranzitárukra vonatkozó tilalmak és korlátozások alkalmazását, amennyiben az művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelmében indokolt.
- (3) Az EUMSZ 36. cikke értelmében és az ott megszabott korlátok között a tagállamok megtartják a nemzeti kincseik meghatározására és az azok védelméhez szükséges intézkedések meghozatalára vonatkozó jogukat. Az Unió ugyanakkor jelentős szerepet vállal a tagállamok közötti együttműködés ösztönzése érdekében, hogy támogassa az európai jelentőségű kulturális örökség védelmét, amely örökségnek az ilyen nemzeti kincsek részét képezik.
- (4) A 93/7/EGK irányelv olyan rendszert hozott létre, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy elérjék azon kulturális javaik saját területükre való visszaszolgáltatását, amelyek az EUMSZ 36. cikke értelmében nemzeti kincsnek minősülnek, a kulturális javaknak az említett irányelv mellékletében felsorolt általános kategóriáihoz tartoznak és az adott tagállam területéről tagállami intézkedések vagy a 116/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megszegésével vitték ki őket. Az említett irányelv hatálya olyan, nemzeti kincsnek minősített közgyűjtemények vagy egyházi intézmények leltári állományának szerves részét képező kulturális javakra is kiterjedt, amelyek az említett általános kategóriák egyikébe sem sorolhatók.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 8-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1993. március 15-i 93/7/EGK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról (HL L 74., 1993.3.27., 74. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1997. február 17-i 96/100/EK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló 93/7/EGK irányelv mellékletének módosításáról (HL L 60., 1997.3.1., 59. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. június 5-i 2001/38/EK irányelve a tagállam területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatásáról szóló 93/7/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 187., 2001.7.10., 43. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2008. december 18-i 116/2009/EK rendelete a kulturális javak kiviteléről (HL L 39., 2009.2.10., 1. o.).

- (5) A 93/7/EGK irányelv igazgatási együttműködést teremtett a tagállamok között nemzeti kincseik vonatkozásában, amely együttműködés szoros kapcsolatban áll az ellopott műalkotások felkutatása terén az Interpollal és egyéb illetékes szervekkel folytatott együttműködésükkel, és amely különösen a tagállamok nemzeti kincseinek és közgyűjteményeinek részét képező elveszett, ellopott vagy jogellenesen kivitt kulturális javak nyilvántartására terjed ki.
- (6) A 93/7/EGK irányelv által bevezetett eljárás az első lépést jelentette a tagállamok között a belső piacon belül e téren létrehozandó együttműködés irányába, melynek célja a vonatkozó tagállami jogszabályok további kölcsönös elismerése.
- (7) A 116/2009/EK rendelet a 93/7/EGK irányelvvvel együttesen uniós szintű rendszert vezetett be a tagállamok kulturális javainak védelmére.
- (8) A 93/7/EGK irányelv célja az volt, hogy biztosítsa a kulturális javak fizikai visszaszolgáltatását annak a tagállamnak, amelynek a területéről azt jogellenesen kivitték, a javakkal kapcsolatos tulajdonjogoktól függetlenül. Az irányelv alkalmazása során azonban láthatóvá váltak az ezen kulturális javak visszaszolgáltatását biztosítani hivatott rendszer korlátai. Az irányelv alkalmazásáról szóló jelentések rámutattak arra, hogy az irányelvet ritkán alkalmazzák, aminek okai elsősorban a hatályának – az említett irányelv mellékletében meghatározott feltételekből eredő – korlátozott jellegével, a visszaszolgáltatási eljárások kezdeményezésére megállapított határidők rövidségével, valamint a visszaszolgáltatási eljárások költségeivel függnek össze.
- (9) Ezen irányelv hatályát ki kell terjeszteni valamennyi olyan kulturális tárgyra, amelyet valamely tagállam nemzeti jogszabály vagy közigazgatási eljárás alapján az EUMSZ 36. cikke értelmében vett, művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsnek nyilvánít. Így az irányelvnek ki kell terjednie valamennyi olyan történelmi, őslénytani, néprajzi, numizmatikai vagy tudományos értékű tárgyra, amely nemzeti kincsnek minősül, vagy amelyet annak nyilvánítottak, függetlenül attól, hogy közgyűjtemények vagy egyéb gyűjtemények részét képezi-e, vagy egyedülálló darab-e, és attól, hogy jogszerűen végzett vagy illegális régészeti feltárásból származik-e. Ezen túlmenően a nemzeti kincsnek minősülő vagy annak nyilvánított kulturális javaknak a továbbiakban nem kell meghatározott kategóriákba tartozniuk és nem kell megfelelniük a kor és/vagy az anyagi érték tekintetében megállapított határértékeknek ahhoz, hogy az ezen irányelv szerinti visszaszolgáltatás tárgyát képezzék.
- (10) Az EUMSZ 36. cikke elismeri a nemzeti kincsek védelmére létrehozott nemzeti rendszerek sokféleségének létjogosultságát. A tagállamok közötti kölcsönös bizalom, együttműködési szándék és megértés előmozdítása érdekében az EUMSZ 36. cikkének keretei között meg kell határozni, hogy mire terjed ki a „nemzeti kincs” fogalma. A tagállamoknak, az adott tagállam csatlakozásának időpontjától függetlenül, elő kell segíteniük továbbá a kulturális javak azon tagállam részére történő visszaszolgáltatását, amelynek területéről ezeket a javakat jogellenesen kivitték, és biztosítaniuk kell, hogy ezen javak visszaszolgáltatása ne járjon indokolatlan költségekkel. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy – feltéve, hogy tiszteletben tartják az EUMSZ vonatkozó rendelkezéseit – a nemzeti kincsnek nem minősített vagy annak nem nyilvánított kulturális javakat, valamint az 1993. január 1-jét megelőzően jogellenesen kivitt kulturális javakat is visszaszolgáltathassák.
- (11) Ezen irányelv hatékonyabb és egységesebb alkalmazása érdekében meg kell erősíteni a tagállamok közötti igazgatási együttműködést. E célból elő kell írni, hogy a központi hatóságok hatékonyan működjenek együtt, és a valamely tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális javakkal kapcsolatos információcserét az 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott belső piaci információs rendszeren (a továbbiakban: IMI) keresztül bonyolítsák. Ezen irányelv hatékonyabb alkalmazása érdekében az IMI-n belül létre kell hozni egy olyan modult, amely kifejezetten a kulturális javakkal kapcsolatos információcserére van tervezve. Szükséges továbbá, hogy megfelelő esetben a tagállamok többi illetékes hatósága is az említett rendszert használja.
- (12) A személyes adatok védelme érdekében az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködésnek és információcserének meg kell felelnie a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ és – az IMI használatának tekintetében – az 1024/2012/EU rendeletben meghatározott szabályoknak. A 95/46/EK irányelvben és a 45/2001/EK rendeletben ⁽³⁾ szereplő fogalommeghatározásokat ezen irányelv tekintetében is alkalmazni kell.
- (13) A gyakorlatban túl rövidnek bizonyult az a határidő, amely rendelkezésre állt annak ellenőrzésére, hogy egy másik tagállamban fellelt kulturális tárgy a 93/7/EGK irányelv értelmében kulturális tárgynak minősül-e. Ezt a határidőt ezért hat hónapra meg kell hosszabbítani. A hosszabb időtartam várhatóan elősegíti majd, hogy a tagállamok meg tudják hozni a kulturális tárgy megőrzésének biztosításához szükséges intézkedéseket, valamint hogy meg tudják akadályozni – adott esetben – a tárgynak a visszaszolgáltatási eljárás alóli kivonására irányuló lépéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 1024/2012/EU rendelete a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 74. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (14) A visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartamot is meg kell hosszabbítani három évre attól számítva, hogy a tagállam, melynek területéről az adott kulturális tárgyat jogellenesen kivitték, tudomást szerzett a kulturális tárgy hollétéről és sikerült beazonosítania a tárgy tulajdonosát vagy birtokosát. Ezen időszak meghosszabbítása várhatóan elősegíti a jogellenesen kivitt nemzeti kincsek visszaszolgáltatását, és visszatartó erővel bír a nemzeti kincsek jogellenes kivitele tekintetében. Az egyértelműség kedvéért meg kell határozni, hogy a visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartam azon a napon kezdődik, amikor annak a tagállamnak a központi hatósága, amelynek területéről az adott kulturális tárgyat jogellenesen kivitték, tudomást szerez ezekről az információkról.
- (15) A 93/7/EGK irányelv úgy rendelkezett, hogy visszaszolgáltatási eljárás egyáltalán nem indítható akkor, ha már több mint harminc év telt el azóta, hogy a tárgyat jogellenesen kivitték az adott tagállam területéről. A közgyűjtemények részét képező tárgyak, illetve az egyházi intézmények leltári állományába tartozó javak esetében azonban – azokban a tagállamokban, ahol ezek a tárgyak különleges törvényi védelem alatt állnak – bizonyos körülmények fennállása esetén hosszabb a visszaszolgáltatási eljárás megindításának határideje. Tekintve, hogy a tagállamok az egyházaktól eltérő vallási intézményeket is részesíthetnek különleges törvényi védelemben, az irányelv hatályát az ilyen más vallási intézményekre is ki kell terjeszteni.
- (16) A kulturális javakkal kapcsolatos bűncselekmények megelőzéséről és az ellenük folytatott küzdelemről szóló 2011. december 13–14-i következtetéseiben a Tanács elismerte, hogy intézkedéseket kell hozni a kulturális javakkal kapcsolatos bűncselekmények megelőzésének és az ellenük folytatott küzdelemnek a hatékonyabbá tétele érdekében. A Tanács azt ajánlotta, hogy a Bizottság támogassa a tagállamokat a kulturális javak hatékony védelme terén az illegális kereskedelem megelőzése és az ilyen kereskedelem elleni küzdelem, továbbá adott esetben kiegészítő intézkedések előmozdítása érdekében. Ezen túlmenően a Tanács azt ajánlotta, hogy a tagállamok vegyék fontolóra a kulturális javak jogellenes behozatalának, kivitelének és tulajdona jogellenes átruházásának megakadályozását és megelőzését szolgáló eszközökről szóló, 1970. november 17-én Párizsban aláírt UNESCO-egyezmény és a lopott vagy jogellenesen külföldre vitt kulturális javakról szóló, 1995. június 24-én Rómában aláírt UNIDROIT egyezmény megerősítését.
- (17) Helyénvaló biztosítani, hogy a kulturális javakat érintő ügyletek során a piac minden szereplője kellő gondossággal és körültekintéssel járjon el. Az illegális eredetű kulturális tárgy megszerzésével járó következmények csak akkor jelenthetnek valódi visszatartó erőt, ha a tulajdonosnak a kártalanítás feltételeként bizonyítania kell, hogy gondosan és körültekintően járt el. Ennek megfelelően a kulturális javak illegális kereskedelmének megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó uniós célkitűzések megvalósítása érdekében ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy a tárgy tulajdonosának a kártalanítás érdekében bizonyítania kelljen, hogy kellő gondossággal és körültekintéssel járt el a tárgy megszerzésekor.
- (18) Ugyancsak hasznos lenne annak biztosítása, hogy valamennyi személy – különösen a kulturális javak piacának valamennyi szereplője – könnyen hozzáférjen a tagállamok által nemzeti kincsek minősített vagy annak nyilvánított kulturális javakkal kapcsolatos nyilvános információkhoz. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy megkönnyítsék az ezen nyilvános információkhoz való hozzáférést.
- (19) Megkönnyítendő a „kellő gondosság és körültekintés” fogalmának egységes értelmezését, ezen irányelvben nem kimerítő jelleggel meg kell határozni azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe kell venni annak megállapításakor, hogy a tulajdonos a kulturális tárgy megszerzésekor kellő gondossággal és körültekintéssel járt-e el.
- (20) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a valamely tagállam területéről jogellenesen kivitt, nemzeti kincsek nyilvánított vagy annak minősülő kulturális javak visszaszolgáltatásának lehetővé tételét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) A 116/2009/EK rendelettel létrehozott bizottság feladatai a 93/7/EGK irányelv mellékletének elhagyásával tárgytalanná váltak, ezért az említett bizottságra vonatkozó hivatkozásokat ennek megfelelően el kell hagyni. Az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó tapasztalatok és bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjére szolgáló fórum fenntartása érdekében azonban a Bizottság létrehoz egy, az irányelv végrehajtásáért felelős tagállami központi hatóságok szakértőiből álló szakértői csoportot, amelyet többek között az IMI kulturális javakkal kapcsolatos moduljának kidolgozásába is be kell vonni.
- (22) Mivel az 1024/2012/EU rendelet melléklete tartalmaz egy olyan jegyzéket, amely az uniós jogi aktusok igazgatási együttműködésre vonatkozó, az IMI révén végrehajtandó rendelkezéseit sorolja fel, helyénvaló az említett mellékletet ezen irányelv felvételével módosítani.
- (23) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (24) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv a 2. cikk 1. pontjában említett, valamely tagállam által nemzeti kincsnek minősített vagy annak nyilvánított és a tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatására alkalmazandó.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

1. „kulturális tárgy” olyan tárgy, amelyet valamely tagállam a területéről történő jogellenes kivitel előtt vagy azt követően nemzeti jogszabályok vagy közigazgatási eljárások alapján az EUMSZ 36. cikke értelmében vett „művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsnek” minősít vagy annak nyilvánít;
2. „tagállam területéről jogellenesen kivitt”:
 - a) egy tagállam területéről a nemzeti kincsek védelméről az érintett tagállam által hozott jogszabályok, illetve a 116/2009/EK rendelet megsértésével elszállított; vagy
 - b) a jogszerű ideiglenes kivitel lejártát követően vissza nem vitt, illetve az ideiglenes kivitelre vonatkozó egyéb feltételek megszegése;
3. „megkereső tagállam”: az a tagállam, amelynek területéről a kulturális tárgyat jogellenesen kivitték;
4. „megkeresett tagállam”: az a tagállam, amelynek területén egy másik tagállam területéről jogellenesen kivitt kulturális tárgy található;
5. „visszaszolgáltatás”: a kulturális tárgy fizikai visszaszállítása a megkereső tagállam területére;
6. „tulajdonos”: az a személy, aki a kulturális tárgyat ténylegesen magánál tartja, és azzal sajátjaként rendelkezik;
7. „birtokos”: az a személy, aki harmadik fél nevében a kulturális tárgyat ténylegesen magánál tartja;
8. „közgyűjtemények”: azon gyűjtemények, amelyek egy tagállam jogszabályai szerint nyilvánosnak minősülnek, és amelyek az adott tagállamnak, a tagállam helyi vagy regionális hatóságának vagy a tagállam területén lévő intézménynek a tulajdonában vannak, amennyiben az említett intézmény az adott tagállamnak vagy a helyi, illetve regionális hatóságnak a tulajdona, vagy finanszírozását jelentős mértékben a tagállam vagy az említett helyi vagy regionális hatóságok biztosítják.

3. cikk

A tagállamok valamelyikének területéről jogellenesen kivitt kulturális javakat az ezen irányelvben meghatározott eljárás keretében és körülmények biztosításával vissza kell szolgáltatni.

4. cikk

Minden tagállam kijelöl az ezen irányelvben előírt feladatok végrehajtására egy vagy több központi hatóságot.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, hogy mely központi hatóságokat jelölték ki az e cikkben foglaltak értelmében.

A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi e központi hatóságok listáját, illetve azok minden későbbi változását.

5. cikk

A tagállamok központi hatóságai együttműködnek és előmozdítják a tagállamok illetékes nemzeti hatóságai közötti konzultációt. Ez utóbbiaknak különösen az alábbi feladatokat kell teljesíteniük:

1. a megkereső tagállam kérelme alapján felkutatják az annak területéről jogellenesen kivitt, meghatározott kulturális tárgyat, azonosítva annak tulajdonosát és/vagy birtokosát. A kérelemnek tartalmaznia kell mindazon információkat, amelyek a kutatómunka elősegítéséhez szükségesek, különös tekintettel a tárgy tényleges vagy vélhető hollétére;
2. értesítik az érintett tagállamokat, ha olyan kulturális tárgy található a területükön, amellyel kapcsolatban alapos a gyanú, hogy azt jogellenesen szállították ki egy másik tagállam területéről;

3. lehetővé teszik a megkereső tagállam illetékes hatóságai számára annak ellenőrzését, hogy a kérdéses tárgy kulturális tárgynak számít-e, azzal a feltétellel, hogy az ellenőrzésre a 2. pontban előírt értesítéstől számított hat hónapon belül sor kerül. Ha az ellenőrzés nem történik meg a megadott időn belül, akkor a 4. és 5. pont a továbbiakban nem alkalmazandó;
4. az érintett tagállammal együtt megteszik a szükséges intézkedéseket a kulturális tárgy fizikai megóvása érdekében;
5. megfelelő ideiglenes intézkedések foganatosításával megelőzik a tárgynak a visszaszolgáltatási eljárás alól történő kivonását;
6. közvetítőként járnak el a tárgy tulajdonosa és/vagy birtokosa, valamint a megkereső tagállam között a visszaszolgáltatás ügyében. E célból a 6. cikkben foglaltak sérelme nélkül a megkeresett tagállam illetékes hatóságai elősegíthetik a megkeresett tagállam nemzeti jogszabályai szerinti választott bírósági eljárás lefolytatását, feltéve, hogy a megkereső tagállam és a tulajdonos vagy birtokos ehhez hivatalosan hozzájárul.

A tagállamok központi hatóságai az együttműködéshez és a konzultációhoz az 1024/2012/EU rendelettel létrehozott belső piaci információs rendszernek (IMI) a kifejezetten a kulturális javakkal kapcsolatosan kifejlesztett modulját használják. Az IMI-t továbbá használhatják a területükről ellopott vagy a területükről jogellenesen kivitt kulturális javakat érintő ügyekhez kapcsolódó, releváns információk terjesztésére is. A tagállamok döntenek el, hogy más illetékes hatóság használja-e az IMI-t az ezen irányelvben foglaltak megvalósításához.

6. cikk

A megkereső tagállam keresetet terjeszthet elő a megkeresett tagállam illetékes bíróságán a tulajdonos vagy – annak hiányában – a birtokos ellen a területéről jogellenesen kivitt kulturális tárgy visszaszolgáltatásának biztosítása céljából.

Eljárás csak akkor indítható, ha az eljárást kezdeményező irathoz a következőket csatolják:

- a) a kérelemben szereplő tárgy leírását tartalmazó és azt kulturális tárgynak minősítő dokumentumot;
- b) a megkereső tagállam illetékes hatóságainak nyilatkozatát, miszerint a szóban forgó kulturális tárgyat jogellenesen vitték ki az ország területéről.

7. cikk

A megkereső tagállam illetékes központi hatósága haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett tagállam illetékes központi hatóságát arról, hogy eljárást indított a kérdéses tárgy visszaszolgáltatásának biztosítása céljából.

A megkeresett tagállam illetékes központi hatósága haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállam központi hatóságát.

Az információcsera az IMI-n keresztül történik, a személyes adatok és a magánélet védelmére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban, nem érintve az illetékes központi hatóságok azon jogát, hogy az IMI mellett más kommunikációs eszközt is használjanak.

8. cikk

(1) A tagállamoknak jogszabályi formában elő kell írniuk, hogy az ezen irányelv szerinti visszaszolgáltatási eljárás iránti keresetet nem lehet előterjeszteni, ha több mint három év eltelt azóta, hogy a megkereső tagállam illetékes központi hatóságának tudomására jutott, hogy a kulturális tárgy hol található és ki annak a tulajdonosa, illetve birtokosa.

Ilyen eljárás semmi esetben sem indítható akkor, ha már több mint harminc év telt el azóta, hogy a tárgyat jogellenesen kivitték a megkereső tagállamból.

A 2. cikk 8. pontjában meghatározott közgyűjtemények részét képező tárgyak, illetve az egyházi vagy más vallási intézmények leltári állományában szereplő tárgyak esetében azonban – azokban a tagállamokban, ahol ezek a tárgyak különleges törvényi védelem alatt állnak – a visszaszolgáltatási kereset előterjesztésének határideje 75 év, kivéve azokat a tagállamokat, amelyekben az eljárások nincsenek határidőhöz kötve, illetve azokat az eseteket, amikor a tagállamok közötti kétoldalú megállapodások 75 évnél hosszabb időtartamot írnak elő.

(2) Nem indítható visszaszolgáltatási eljárás iránti kereset, ha az előterjesztés időpontjában a kulturális tárgynak a megkereső tagállam területéről történő kivitele nem minősül többé jogellenesnek.

9. cikk

A 8. és 14. cikk eltérő rendelkezéseinek hiányában az illetékes bíróságnak el kell rendelnie a kérdéses kulturális tárgy visszaszolgáltatását, amennyiben a bíróság úgy találja, hogy az valóban kulturális tárgy a 2. cikk 1. pontjában foglaltak értelmében, és jogellenesen vitték ki valamely tagállam területéről.

10. cikk

Miután a megkeresett tagállamban az illetékes bíróság elrendelte a tárgy visszaszolgáltatását, a bíróságnak arról is rendelkeznie kell, hogy a tulajdonos az eset körülményeihez képest méltányos kártalanításban részesüljön, feltéve, hogy a tulajdonos bizonyítja, hogy kellő gondossággal és körültekintéssel járt el a tárgy megszerzése során.

Annak megállapításához, hogy a tulajdonos kellő gondossággal és körültekintéssel járt-e el, figyelembe kell venni a tárgy megszerzésének minden körülményét, különösen a tárgy származásával kapcsolatos dokumentumokat, a megkereső tagállam jogszabályai szerint kötelező kiviteli engedélyeket, a felek jellemzőit, a kifizetett vételárat, azt, hogy a tulajdonos betekintett-e az ellopott kulturális javak hozzáférhető nyilvántartásaiba, beszerzett-e minden olyan információt, amelyről ésszerűen feltételezhető, hogy az említett tulajdonos hozzáférhető, valamint hogy megtett-e minden más olyan lépést, amelyet egy ésszerűen eljáró személy azonos körülmények között megtett volna.

Ajándékozás vagy öröklés esetében a tulajdonos nem lehet kedvezőbb helyzetben, mint az a személy, akitől ilyen módon a tárgyat kapta.

A megkereső tagállam ezt a kártalanítást a tárgy visszaszolgáltatásakor fizeti ki.

11. cikk

A kulturális tárgy visszaszolgáltatását elrendelő határozat végrehajtása során felmerülő kiadásokat a megkereső tagállam viseli. Ugyanez vonatkozik az 5. cikk (4) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatban felmerült költségekre is.

12. cikk

A 10. cikkben említett méltányos kártalanítás megfizetése és a 11. cikkben említett kiadások fedezése nem érinti a megkereső tagállam azon jogát, hogy eljárást indítson mindezen összegek megtérítése céljából azon személyek ellen, akik felelősek a kulturális tárgynak az ország területéről történt jogellenes kiviteléért.

13. cikk

A visszaszolgáltatást követően a kulturális tárgy tulajdonjogáról a megkereső tagállam joga rendelkezik.

14. cikk

Ezen irányelv csak azokra a kulturális javakra vonatkozik, amelyeket 1993. január 1-jén vagy azt követően vittek ki jogellenesen a tagállamok területéről.

15. cikk

(1) Minden tagállam alkalmazhatja az ebben az irányelvben rögzített rendelkezéseket a 2. cikk 1. pontjában meghatározottaktól eltérő kulturális javak visszaszolgáltatása tekintetében is.

(2) Minden tagállam alkalmazhatja az ebben az irányelvben rögzített rendelkezéseket a más tagállamok területéről már 1993. január 1. előtt jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatására irányuló kérelmek tekintetében is.

16. cikk

Az ebben az irányelvben foglaltak nem sérthetik a tagállamok nemzeti jogszabályai alapján a megkereső tagállam és/vagy az ellopott kulturális tárgy tulajdonosa által előterjeszhető polgári és büntetőjogi kereseteket.

17. cikk

(1) A tagállamok 2015. december 18-ig, azt követően pedig ötévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról.

(2) A Bizottság ötévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról és hatékonyságáról. Az említett jelentést szükség esetén megfelelő javaslatoknak kell kísérniük.

18. cikk

Az 1024/2012/EU rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„8. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/60/EU irányelve (2014. május 15.) a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (*): 5. és 7. cikk.

(*) HL L 159., 2014.5.28., 1. o.”

19. cikk

(1) A tagállamok 2015. december 18-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek ezen irányelv 2. cikke 1. pontjának, 5. cikke első bekezdése 3. pontjának, 5. cikke második bekezdésének, 7. cikke harmadik bekezdésének, 8. cikke (1) bekezdésének 10. cikke első és második bekezdésének és 17. cikke (1) bekezdésének.

Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul továbbítják a Bizottságnak.

A tagállamoknak ezen intézkedések elfogadásakor azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozásokat kell fűzniük. Az intézkedések tartalmaznak egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre tett hivatkozásokat erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

20. cikk

Az I. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 93/7/EGK irányelv 2015. december 19-én hatályát veszti, az I. melléklet B. részében meghatározott irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

21. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 2. cikk (2)–(8) bekezdését, a 3. és 4. cikket, az 5. cikk első bekezdésének 1., 2. pontját és 4–6. pontját, a 6. cikket, a 7. cikk első és második bekezdését, a 8. cikk (2) bekezdését, a 9. cikket, a 10. cikk harmadik és negyedik bekezdését és a 11–16. cikket 2015. december 19-től kell alkalmazni.

22. cikk

Az irányelv címzettjei a tagállamok.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai

(lásd a 20. cikket)

A Tanács 93/7/EGK irányelve	(HL L 74., 1993.3.27., 74. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 96/100/EK irányelve	(HL L 60., 1997.3.1., 59. o.)
Az Európai Parlament és a Tanács 2001/38/EK irányelve	(HL L 187., 2001.7.10., 43. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke

(lásd a 20. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
93/7/EGK	1993.12.15. (1994.3.15. Belgium, Németország és Hollandia esetében)
96/100/EK	1997.9.1.
2001/38/EK	2001.12.31.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 93/7/EKG irányelv	Ezen irányelv
—	1. cikk
1. cikk, 1. pont, első francia bekezdés	2. cikk, 1. pont
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, bevezető rész	—
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, első francia albekezdés, első mondat	—
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, első francia albekezdés, második mondat	2. cikk, 8. pont
1. cikk, 1. pont, második francia bekezdés, második francia albekezdés	—
1. cikk, 2. pont, első francia bekezdés	2. cikk, 2. pont, a) alpont
1. cikk, 2. pont, második francia bekezdés	2. cikk, 2. pont, b) alpont
1. cikk, 3—7. pont	2. cikk, 3—7. pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk bevezető rész	5. cikk, az első bekezdés bevezető része
4. cikk, 1. és 2. pont	5. cikk, első bekezdés, 1. és 2. pont
4. cikk, 3. pont	5. cikk, első bekezdés, 3. pont
4. cikk, 4-6. pont	5. cikk, első bekezdés, 4-6. pont
—	5. cikk, második bekezdés
5. cikk, első bekezdés	6. cikk, első bekezdés
5. cikk, második bekezdés, első francia bekezdés	6. cikk, második bekezdés, a) pont
5. cikk, második bekezdés, második francia bekezdés	6. cikk, második bekezdés, b) pont
6. cikk, első bekezdés	7. cikk, első bekezdés
6. cikk, második bekezdés	7. cikk, második bekezdés
—	7. cikk, harmadik bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
8. cikk	9. cikk
9. cikk, első bekezdés	10. cikk, első bekezdés
9. cikk, második bekezdés	—
—	10. cikk, második bekezdés
9. cikk, harmadik és negyedik bekezdés	10. cikk, harmadik és negyedik bekezdés
10—15. cikk	11—16. cikk
16. cikk, (1) és (2) bekezdés	17. cikk, (1) és (2) bekezdés
16. cikk, (3) bekezdés	—
16. cikk, (4) bekezdés	—
17. cikk	—
—	18. cikk
18. cikk	19. cikk
—	20. cikk
—	21. cikk

A 93/7/EGK irányelv	Ezen irányelv
19. cikk	22. cikk
Melléklet	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet